

NOVADNIEKS

CETURTDIEN,
1990. gada 29. novembrī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 142 [6146]
Maksā 3 kap.

Kā ziemos „Dzintarā“?

Rudens sākumā rajona lopkopības speciālisti nolēma, ka tradicionālās ziemošanas skates šogad nerīkos — pārāk grūta bijusi vasara un pārāk atšķirīgi ir līmeņi, kādos kopsaimniecības gaida salu un sniegu. Taču kolhoza «Dzintars» lopkopji sprieda savādāk — skate mobilizējot un liekot kritiskāku aci vērtēt situāciju. Tāpēc viņi rūpīgi gatavojās un pagājušajā nedēļā uz šo pasākumu uzicināja arī agrorūpnieciskās apvienības speciālistus. No pašmāju laudim skatē piedalījās visi lopkopības speciālisti, kolhoza valdes locekļi un, protams, visi lopkopji, kuri ar lielu interesi vēroja kaimiņu veikumu.

Tātad, kā ziemai sagatavojušies dzintarieši? Par to pastāstīja agrorūpnieciskās apvienības aģentūras zootehniķe HELENA VEIKSANE:

Saimniecībā, neskatoties uz nejaucamajiem laika apstākļiem šoruden, ļoti daudz paveikts fermu tuvākās apkārtnes sakārtošanā. Bet tā jau nav tikai šī gada izzieme vien. «Dzintarā» par to domāja arī agrāk. Iepriecina, ka daudz kas fermās sakārtots un izremontēts. Par to visi lopkopji un speciālisti atklātu un lielu paldies teica kolhoza priekšsēdētājam Valentinam Krauklim. Viņš domā par perspektīvu.

Protams, nekāds izcilais spidums fermās nebija vērojams, taču normāla atmosfēra un darba apstākļi sagādāti. Skate bija vērtīga arī tādēļ, ka lieliski parādīja katra lopkopja individuālo veikumu. Ja vienādi apstākļi un vienāda lopbarības

bāze, visu izšķir cilvēka attieksme un darbs.

No malas vērotājiem zīmīga liekas saprašanās starp kolhoza speciālistiem un ierindas lopkopjiem. Vislabākās atsauksmes skatēja par saimniecības dispečerdienu un elektrikiem, kuriem lūgums nekad nav divas reizes jāsaka. Kritiskās piezīmes saņēma fermu mehāniķi. Iecirkņu priekšniekiem vajadzētu vairāk parūpēties par lopbarības saglabāšanu, gādāt par taupību. No speciālistiem un lopkopjiem jāprasa vēl stingrāka tehnoloģiskās disciplīnas ievērošana. Īpaši svarīgi tas šogad, kad ar barību knāpāk nekā citkārt.

Par labo mikroklīmatu lopkopju kolektīvā liecina arī sirsniņā sagaidīšana ikvienā objektā. Briču fermā un Rimicāņu govju fermā bija sagatavotas fermās strādājošo slēviešu rokdarbu izstādes. Citur skates dalībniekus sagaidīja un cienāja ar āboliem vai mājās ceptiem piņģiem.

Skates noslēgums — kolhoza kantori. Lopkopji saņēma pateicību par darbu, arī prēmijas un ziedus. Viņi uzklauzīja rajona speciālistu vēlējumus. Piemēram, nākamgad gaidāms jaunais piena standarts. Lai nenonāktu zaudētajos, jau tagad visiem dienestiem jācenšas labāk sadarboties un gatavoties, ka no visiem tiks prasīts to stingri. Vēl jāatceras, ka, iztiekot ar jebkuru barības daudzumu, prioritāte noteikti dodama ataudzējamajam ganāmpulkam, to lopkopjiem svarīga ne tikai šodienā, bet arī nākotnes rezultāti.

L. BIRZNIECE

Pa oliņai svētdienas rītos...

• IZSKAIDROJAM SITUĀCIJU

Kādas runas tik nav dzirdētas... Vieni saka, «Rožupē» vistas tiekot likvidētas. Otri atspēko, ka visu fermu gan saglabāšot, bet par desmit olām veikalā nāksoties atstāt četrus, plecus vai pat vairāk rubļus. Un tad vēl pa vidu visādas baumas par neveselīgu putniem un tādām pat olām. Lai noskaidrotu situāciju, braucām uz Rožupi un aicinājām kolhoza priekšsēdētāju JĀNĪ PASTARU uz sarunu. Vismaz pa oliņai svētdienas rītos taču mums būs?..

ATTĒLĀ: visu fermas mehāniķis Jānis Vaivods ir atbildīgs par visu tehniku, kas nodrošina putnu barošanu, dzirdināšanu.

J. SILICKA foto

Tik daudz jau nu varu solīt puslīdz droši. Ja ar kombinēto spēkbarību lietas neies uz sliktu pusi, varēsim ražot arī vairāk. Bet par cenu neko galīgi un konkrētu vēl nevaru pateikt. Pilnīgi iespējams, ka desmit olas maksās arī četrus un pat vairāk rubļus. Tagad jau visapkārt tāda nenoteikta situācija. Visi gaida, gaida 1. janvāri — itin kā citā pasaulē sāktu dzīvot.

Putnkopība ir ļoti atkarīga no barības bāzes. Līdz šim atkarībā no receptes spēkbarības kilograma maksāja apmēram divdesmit kapeikas. Tagad tam valsts cena ir jau no 23 līdz 25 kapeikām. Līdz gada beigām atlikušais spēkbarības daudzums no otrā pusgada fondiem (un tas ir apmēram 280 tonnas) mums Daugavpilī nemaz vairs nepienākoties par valsts cenu, jāņem par līgumcenu.

Kādas tās līgumcenas? It kā par 68 kapeikām kilogramā vairāk gan nebūšot. Bet mums jau ar to pašu pietiek — trīs reizes dārgāk. Neesam taču arī nekāds labdarības kantoris, strādāt ar zaudējumiem negribam. Tāpēc cena olām ir jāpaceļ.

Paskaidrošu nedaudz sīkāk. Pirmkārt, der zināt, ka olas nekur pasaulē nav tik lētas. Otrkārt, vistām graudi vajadzīgi pat vasarā (tie, kas pašī audzē putnus, to zina). Lai vistas izdētu vienu miljonu olu, tām jāizbaro apmēram 225 tonnas. Tātad vienai olai tiek patērēta apmēram ceturta daļa kilograma spēkbarības. Nu ir pavisam vienkārši aprēķināt, cik ola maksā, nenemot vērā visu pārējo... Izmaksu ir daudz.

Mūsu ikdiena ir atkarīga no bezglāda daudziem sīkumiem un ļoti dažādiem blakusfaktoriem. Un tas, ka neveicas tik labi, kā pašiem gribētos, ir atkarīgs arī no mūsu pašu neprāsmes teicamajai organizēt darbus. Ļoti ietekmē attiecības starp organizācijām, ar kurām esam saistīti. Un šīs attiecības nav nekas cits kā mūsu sistēmas auglis. Nav absolūti nekādas drošības par partneri, jebkuru solījumu, jebkuru līgumu var «aizmirst», lauzt.

Nupat rītā zvanījām uz Daugavpils labības kombinātu, jo vajag spēkbarību. Tur saka, nav, neko nezinām, vispār nevar galus sadzīt kopā... Pēc brīža skatāmies — divi spēkbarības vedēji atbraukuši. Viņi tur pašī nezina, ko dara.

Jā, un spēkbarību atveda gan, bet kādu? Tādu, kas der trīs

mēnešus veciem cāļiem, bet mūšējie ir jaunāki. Mazie taču nevar ēst to, ko dod lielajiem.

Putnkopības pārvaldē seminārā mūs māca, sak, lai ņemot par paraugu Rietumus, tur esot gan vistas smukākas, gan olas labāk dējot. Un tā tālāk... Kas tie mācītāji, jūsuprāt, ir? Ne jau vistkopības speciālisti, bet gan labības koncerna pārstāvji. Bet pašī nespēj nodrošināt spēkbarības sastāvu pēc receptē paredzētajiem komponentiem. Tā izveidojas ķēdīte — viņi sliktu spēkbarību ražo, mūsu vistas slikti dēj.

Mūsu specifika ir precizitāte un precizitāte. Jāstaigā kā pa naža asmeni. Fermā praktiski nav speciālistu putnkopībā. Vis piecpadsmit cilvēku lielais kolektīvs ir vienkārši strādnieki. Daļa no viņiem nav pat vietējie, bet brauc no Līvāniem. Tā jau ir, ka reizēm viņi ko neizdara, reizēm arī kolhozs nenodrošina apstākļus darbam. Bija tāda situācija, ka nesaņēmām spēkbarību. Ko darīt? Jāiztiek ar pašu miltiem vai jādod sīvēnu spēkbarība. Arprāts! Dējība strauji kritas. Un tad jau ir ļoti grūti to atkal pacelt līmeni, reizēm pat neiespējami.

Mēs nevaram sevi salīdzināt arī ar citiem republikas putnu audzētājiem — citur fabrikas, mums tikai ferma. Dažādi līmeņi, taču rajonu nodrošināt ar putnkopības produkciju varam. Pērn, piemēram, vienu brīdi pat nezinājām, kur realizēt olu pārpalikumu. Devām Daugavpilī, Krāslavai, tagadējam Aizkraukles rajonam. Kad viss iet normāli, diennaktī mūsu ferma ražo piecpadsmit tūkstošus olu. Un tas — trijos korpusos, no kuriem dējējvistas ir tikai divas. Trešajā audzējam cāļus. Tas ir nepieciešami, lai nodrošinātu nepārtrauktu tehnoloģijas procesu.

Viena dējējvīsta aktīvi ražo tikai nedaudz vairāk par gadu. Tas nozīmē, ka pēc tam tā ir jārealizē gaļā. No turienes tad arī rodas veikalos tā sauktās «zilās vistas». Kamēr nomalnām korpusa sastāvu, pārejas periods ilgst apmēram divus mēnešus. Parasti cenšamies to izdarīt laikā, kad otrs korpusus atrodas savā maksimālajā ražībā.

Arī patlaban fermā ražo tikai viens korpusus, jo otrajā mainām iekārtu. Parasti ar to ir lieli sarežģījumi, vajadzīgs ilgs laiks. Daugavpils kooperatīvs, kas pašlaik strādā, solās visu izdarīt jau trijos četros mēnešos. Pirms

pāris gadiem viena korpusa iekārta maksāja četrdesmit tūkstošus rubļu. Bet nu kopā ar uzstādīšanu mums tā izmaksās jau simts tūkstošus. Un vēl — agrāk visiem citiem lopkopības produkcijas ražošanas veidiem bija noteiktas valsts dotācijas, vienīgi olu ražotāji nesaņēma ne kapeiku.

Jāsaka, kāpas ar vistām ir daudz. Visvairāk apbēdina tas, ka nevienam citam jau tās vistas un olas, liekas, nemaz nav vajadzīgas. Irst un zūd visi saimnieciskie sakari, kādi bija agrāk. Transportieriem mums ir vajadzīgas īpašas troses. Rajonā nav, Rīgā nav. Saka, brauciet pašī uz Magnitogorsku, nez, vai dabūsi. Sprostus atkal ražo tikai Stavropole un Nežinā. Nevienam jau mūsu vietā tos nebūtu gādājis, pašī braucām pakal. Un tāpēc es nebrīnos, ka kolhoza speciālisti reizēm man saka — vajagot tās vistas likvidēt. Bet korpusos bulļus iekšā un miers...

Labš variants situācijas uzlabošanai varētu būt pašu gatavotā spēkbarība. Graudi mums ir, dzirnas arī nav tā lielākā problēma. Ja vēl varētu pastiept roku un paņemt vienu maišeli ar olbaltumvielām, otru maišeli ar vitamīniem un trešo ar nepieciešamajiem mikroelementiem, tad atliktu tikai sabērt barības maisītājā iekšā... Bet mēs esam nacionalizējušies tik tāl, ka graudus vedam uz Daugavpili, kur tos samal, nez ko un nez kā sajauc, tad visu vedam atpakaļ. Kaut kā ācārnī...

Līdz šim visām rajona slēgtajām iestādēm (slimnīcām, bērnu dārziem) olas devām par valsts cenu, pārējie patērētāji saņēma par līgumcenu. Tagad nolēmām, ka olas par līgumcenu pārdosim visiem.

Ceru, cienījamie lasītāji, ka kolhoza «Rožupe» priekšsēdētāja stāstītais jums deķa zināmu skaidrību, kāpēc veikalā vairs nevaram nopirkt olu par astoņām vai deviņām kapeikām gabalā. Un tas, ka nākamgad nāksies maksāt arī krietni vairāk, pavisam reāli. Tāds ir ekonomikas nestabilitātes rezultāts. Lai nu kā, bet pa oliņai svētdienas rītos mēs varēsim iebaudīt pavisam droši.

Lidija KIRILLOVA

LDDP rajona komitejas valdes paziņojums

Daudzi rajona iedzīvotāji savās pastkastītēs atraduši uzsaukumu «Latvijas līdzpilsoņiem», ko parakstījis PSRS un Latvijas PSR Konstitūcijas un pilsoņu tiesību aizstāvēšanas komiteja, Latvijas PSR Darba kolektīvu apvienotā padome, Latvijas PSR kara veterānu, Bruņoto spēku un karavīru internacionālistu apvienotā padome, Armijas sabiedriskā kustība un Latvijas PSR Darbājuju internacionālās frontes republikāniskā padome.

Iepazinusies ar šo «dokumentu», kurš piesātināts ar histēriķiem un prātu notrulināšām frāzēm («mūsu nākotne ir apdraudēta», «ap mums klist hitlerisma un stalinisma lalku rēgi», «mēs atrodamie pie pēdējās robežas», «pacietības mērs ir pilns» utt., u. tml.), LDDP Preiļu rajona komitejas valde uzskata, ka šim aicinājumam ir klaji provokatorisks raksturs. Tādā tonī uzrakstīts uzsaukums aizskar Latvijas pamatiedzīvotāju cieņu un ir

vērsts pret likumīgi ievēlētu republikas Augstāko Padomi un Latvijas valdību, faktiski aicinot izvērst cieņu pret tām. Vai tiesām uzsaukuma autori, kuri diendienā dzīvo mums līdzās, min to pašu Latvijas zemi, ed mūsu tēvtēvu zemē audzēto maizi, tā arī nekad nesapratīs latviešu tautas intereses, mūsu cēstienus mīlerīgā ceļā, taču nelokāmi īstenot katras tautas neatņemamas tiesības — būt brīvai un pašai lemt savu likteni? Vai tiesām viņi mūs tik ļoti neciena un ienīst, ka nav gatavi spert kaut pussolīti mums pretim? Ar aicinājumiem «saliedēt savas rindas», «dot pretsparu neofašistiem un neostalinistiem» (citiem vārdiem — visiem, kas lestājas par Latvijas neatkarību) saprašanos panākt nevar.

Mēs aicinām rajona iedzīvotājus saglabāt mieru un neļauties nekādām provokācijām šajās Latvijas politiskās sprintsprīgtajās dienās. Būsim patiesām vienoti savai Tēvzemei!

Maniem vēlētājiem

Ar nožēlu konstatējot savas darbības neefektivitāti, kā arī nespēju rast kompromisu starp ekoloģiju un ekonomiku, uzskatu par bezjēdzīgu savu turpmāko darbību gan Preiļu rajona, gan Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomju ekoloģijas un veselības aizsardzības komisijās. Ar šī paziņojuma publicēšanas dienu atsakos no man piešķirtajam deputāta pilnvarām.

Valdis Anspoks

Somēnes jaunumu plauktā

Daudzās pasaules valstīs narkomānijas izplatība rada draudus sabiedrībai. Arī situācija Latvijā dara mūs uzmanīgus. A. Niedres un J. Straždiņa grāmata «NARKOMĀNIJA UN TOKSIKOMĀNIJA» veltīta šiem jautājumiem. Tajā skartas narkomānijas apkarošanas un profilakses problēmas, aplūkoti dažādi narkomānijas veidi, to atklāšana un ārstēšana.

Interesenti par Latvijas vēstures aktuāliem, bet maz izpētītiem jautājumiem — «baltajām lappusēm» laika posmā no 1917. līdz 1950. gadam var ielūkoties krājumā «PRETSTATU ČĪNA».

Kas ir matemātika? Kad un kur meklējami tās pirmsākumi? Skolēniem un studentiem, cietiem, kas interesējas par matemātikas veidošanos no senatnes līdz mūsdienām, uz šiem jautājumiem sniegs atbildi Z. Brieža grāmata «IZCILIE MATEMĀTIKI», kur hronoloģiskā secībā doti 25 matemātiķu dzīves un darba apraksti.

Savukārt arodvidusskolu, tehnikumu audzēkņiem un individuālajiem šuvējiem adresēta M. Kapčes grāmata «SIEVIEŠU APĢĒRBI», kurā aplūkoti sieviešu vieglo apģērbu izgatavošanas pamati masu un individuālajā ražošanā, sniegta izstrādājumu izgatavošanas secības apraksts.

Sērijas «Piedzīvojumi, fantastika, ceļojumi» cietītajiem piedāvājam J. Senkeviča darbu «TIGRIS» OKEĀNĀ», no kura uzzināsi par starptautisko ekspedīciju, kura centās noskaidrot, cik tālu un cik ilgi okeānā var burāt meldru laiva.

Bet priekšstatu par mūsdienīgu Itāliju gūsiet, izlasot V. Mališeva grāmata «PINIJA VĒJĀ». Autors stāsta par šīs tautas sadzīvi, parāzām, nacionālo raksturu, savdabīgajām pilsētām. Vairākus gadus strādājis Itālijā, autors iepazīs arī šīs zemes negatīvo parādību saknes: ekonomiskās krīzes, noziedzību, politisko nestabilitāti.

E. Jakubiša populārzinātniskā rokasgrāmata «INFORMATIKA», domāta lasītājiem, kuri vēlas iepazīties ar informācijas apstrādes metodēm un līdzekļiem. Darbā ietvertie jautājumi būs saprotami arī lasītājam bez speciālām priekšzināšanām.

Kino draugus var ieinteresēt krājums «LATVIJAS KINO». Ilgus gadus pastāvēja uzskats, ka līdz padomju varas nodibīšanai Latvijā nekāds kino neesot bijis. Krājuma sastādītāji cer, ka ar šo darbu dos kaut nelielu priekšstatu par nacionālās kultūras vēstures atzaru — latviešu kino laikā no 1920. līdz 1940. gadam.

Krāšns albums veltīts Rīgas Vēstures un kugniecības muzejam, kurā glabājas ap 400 000 ar Rīgas vēsturi saistītu muzejisku priekšmetu. Šis izdevums ir kā neliels ieskaits muzeja bagātās krātuvēs un Rīgas pilsētas vēsturē.

I. Kārklīņa «MŪZIKAS LEKSIKONS» paredzēts mūzikas skolu audzēkņiem, kā arī plašam interesentu lokam, kurus piesaista mūzika. Vārdnīca ir ilustrēta. Tajā skaidroti mūzikas vēstures, estētikas, stila, virzīnu u. c. jautājumi.

Bet, ja esat vēsturisko romānu cienītāji, šoreiz varam piedāvāt J. Druces darbu «BALTA BAZNICA». Sajā romānā spilgti un pārliecinoši rādīti tikumi, kādi valdīja Katrīnas II galmā, kā arī pati keizariene, Potjomskins, brāļi Zubovi u. c. vēsturiski tēli.

Par Kārļa IX valdīšanas laiku uzzinām no P. Merimē grāmatas «DUBULTA MALDINĀSANA», kurā bez minētā romāna ietvertas autora 12 labākās noveles.

Apģāds «Artava» laidis klajā A. Eglīša dzeju krājumu «SVEŠAIS CIRVIS CERT UN CERT». Tas iznācis sērijā «Latviešu trimdas rakstnieku darbi».

M. JELISEJEVA,
Preiļu rajona centrālās bibliotēkas bibliogrāfe

Zemnieku no ratiem neizmetīsi

Alūksnieši ar piena produktiem nav izlutināti. Kad vietējā tirgū sviestu, biezpienu un krējumu sāka pārdot Mārkalnes pagasta zemnieks Ivars Kols, daudzi atviegloti uzelpoja. Taču reiz, kad pircēji kā parasti bez liekas domāšanas vēra vaļā naudas maciņus, kur gadijies, kur ne — tirgū uzradās sanitāri epidemioloģiskās stacijas pārstāvis. Ieraudzījis I. Kolu, viņš it bargi zemnieku norāja, jo, lūk, mājās ražotus piena produktus varot ēst tikai paša ģimene.

Tirgus noteikumi gan atļauj pārdevējam likt galdā savu preci, bet izrādās, ka ne visu. Attiecībā uz piena produktiem esot instrukcija,

kas šādas preces realizāciju aizliedz. To uzzinājis, I. Kols par lielu apbēdinājumu «kundēm» no tirgus aizgāja. Labi, ka ne uz ilgu laiku. Drīz vien viņš atkal bija klāt...

Noskaidrojās, ka sanitāri epidemioloģiskā stacija līdz šim bija vadījies pēc novecojušām instrukcijām un nebija papētījis mūsu republikas nostādnes šai jautājumā.

Sobriņd daudz alūksniešu galdā atkal ir dzeltens sviests un garšīgs biezpiens. Ar pašu mājās saražotajiem labumiem tirgū brauc arī citi Mārkalnes pagasta zemnieki.

Ieva PETERSONE,
LETA korespondente

Galvenais redaktors Pēteris Pīzelis

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1.

Tālrūnis uzzinām: 22305.

Izdod apģāds «Avīze», Rīgā, Bruņinieku ielā 47.

Izdevējdarbības licence Nr. 000069.

Iespiests ražošanas apvienības «Līta» Daugavpils tipogrāfijā

Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. Viena nos. iespiedoksnē.

Mēfēns 13962 eksemplāri (latviešu valodā — 10009 eksemplāri,

krievu valodā — 3953 eksemplāri). Pas. 1261.

Indekss 69169.

Kājas nedrīkst skriet ātrāk par domām

ORIENTĒŠANĀS sports guvis lielu atsauktību Rožupes deviņgadīgās skolas skolēnu vidū. Orientieristi sacenšas visplašākajā sporta laukumā: viņu stadions ir mežs. Sacensības notiek visos gadalaikos, dienā un naktī. Tām arvien ir romantiska pieskaņa. Orientēšanās sports ir arī lieliska atpūta nedēļas nogalē masu sacensībās.

Sagaidot Latvijas Republikas neatkarības proklamēšanas 72. gadadienu, no visas mūsu republikas tuviem un tāliem novadiem, kā arī kaimiņu republiku jaunie orientieristi no Igaunijas un Lietuvas pulcējās Jūrmalā. Šeit jau otro gadu pēc kārtas notika 2. tautas orientēšanās sporta sacensības «Atmodas kaus-90».

Arī mūsu skolas 16 jaunie orientieristi labā noskaņojumā devās uz sacensībām, lai pārbaudītu savu

prāsmi un iemaņas svešos apstākļos.

Skolēni mēroja spēkiem dažādās distancēs dienas un nakts apstākļos. Ļoti veiksmīgi jaunie orientieristi veica marķēto distanci, kur tika pārbaudītas sportistu uzmanības un precizitātes spējas. Svētku dienā, 18. novembrī devāmies pavēles distancē, kur jau agrā rīta stundā drosmīgos gaidīja vientuļie kontrolpunkti prieku pakalnos. Ik pēc minūtes dalībnieki atstāja starta vietu. Vienā rokā — karte ar iezīmētiem kontrolpunktiem, otrā — kompass. Priekšā — gari kilometri pa svešu mežu. Piltībā jāuzticās kompasam, jāpatur prātā noskrietā

distance. Kontrolpunkti ne vien jāatrod, bet arī jāizvēlas pats Tsākais ceļš uz tiem. Orientēties apvidū, kājas nedrīkst skriet ātrāk par domām.

Teicām «Uz redzēšanos» meža stadionam, ar lielisku noskaņojumu un gandarīti par paveikto devāmies mājup.

Biruta KALNIŅA,

Rožupes deviņgadīgās skolas tūrisma pulciņa vadītāja

ATTĒLĀ: Rožupes jaunie orientieristi — sacensību «Atmodas kaus-90» uzvarētāji.

J. SILICKA foto

NO LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU PADOMES LĒMUMA Nr. 169 «PAR LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKCIJAS IEPĪRKŠANU VALSTS VAJADZĪBĀM»

Liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu valsts iepirkuma cenas

LIELLOPI

Augstākā nobarojuma liellopi, 1. kategorijas teļi, bullēni vecumā līdz diviem gadiem, kuru dzīvsvars ir 300 kilogramu un vairāk un kuri atbilst augstākā nobarojuma normām neatkarīgi no zemādas tauku kārtas — 4810 rubļi par vienu tonnu dzīvsvara.

Vidējā nobarojuma liellopi un otrās kategorijas teļi — 4010 rubļi par vienu tonnu dzīvsvara.

Liellopi zem vidējā nobarojuma — 3000 rubļi par vienu tonnu dzīvsvara.

CŪKAS

Pirmā kategorija — jaunās bekoncūkas maksās 4750 rubļus par vienu tonnu dzīvsvara.

Otrā kategorija — gaļas jauncūkas, arī puscūci maksās 4420 rubļus par vienu tonnu dzīvsvara.

Trešā kategorija — speķa cūkaš, arī sivēnmātes un vepri maksās 3970 rubļus par vienu tonnu dzīvsvara.

PREIĻU LINU FABRIKA

pārdod presētus spaļus.

Cena — 85 rbļ. par tonnu. Izzaņas pa tālrūni 22760.

8. AK LIVĀNU FILIĀLE

aicina darbā automehāniķi.

Uzzaņas pa telefoniem: 44031, 44142.

PĀRDOD māju Livānos, Rīgas ielā 172/174.

MAINA trīsistabu dzīvokli pret diviem dzīvokļiem. Visi ar ērtībām. Tālrūnis 21622.

2. decembrī plkst. 14.00 pirmo reizi rajona kultūras namā uzstājas 1. starptautiskā austrumu cīņu festivāla laureāti — Biņ Diņ provin-

ces (Dienvidvjietnā) CĪŅAS MĀKSLAS KUNFU GRUPA.

Ieeja — 3 rbļ.

Biješu iepriekšpārdošana.

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu...

(O. Lisovska)

Dalāmies bēdās ar Rutu Vēveri, no MĀTES uz mūžu atvadoties.

Rajona padome un izpildkomiteja, pagastu izpildkomitejas

Koks kails zarus stiepj

Kā rokas sāpēs,

Un salna sakrīt uz tiem

Kā izrīnīs — kāpēc.

(D. Avotiņa)

Kad INĀRAS PASTERES mūža gājums apstājies kapu kalnīnā, izsakām dziļu līdzjūtību tuviniekiem.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja